

CAPITOLUL I

Comisarul și echipa

1. Echipa

BCCO Alba Iulia a luat ființă în anul 2005, iar în urma concursului organizat de IGPR*, am obținut funcția de șef al acestei structuri. Toți polițiștii Brigăzii au fost foarte importanți pentru mine, i-am respectat și i-am sprijinit în egală măsură, am încercat să le fiu aproape în momente grele, să mă bucur alături de ei când le era bine. Cei mai mulți dintre ei au confirmat așteptările pe care le aveam, alții m-au dezamăgit.

Cei din urmă nu aveau stofă de polițiști! Sau nu au avut calitățile cerute unor polițiști din structurile de combatere a criminalității organizate! Unii nu puteau pur și simplu, iar alții nu au vrut. Cei mai mulți dintre ei au plecat la alte structuri, iar pe cei care au rămas i-am tolerat. A fost, probabil, marea mea greșală, față de mine însumi, față de echipă și, nu în ultimul rând, chiar față de ei. Polițiștii Brigăzii erau nevoiți să muncească și pentru ei, îi trăgeau înainte, uneori parcă împotriva voinței lor. Mai târziu, în momentele grele, s-a dovedit că tocmai aceia au trădat. Unii plătesc greu, alții rămân doar cu stigmatul de a fi fost cozi de topor. Unii s-au

* Inspectoratul General al Poliției Române.

pensionat, având venituri nemeritate, alții vor fugi în perioada imediat următoare. Și unii, și ceilalți părăsesc sistemul pe furii, anonimi și triști, așa cum au trăit. Nu sunt însă de invidiat, copiii și nepoții lor nu vor putea să audă povești polițiste autentice, poate doar dacă le vor povesti isprăvile noastre. Deocamdată, am vorbit destul despre Tache, Manolo, Costică, Sorin și „Emil“. Îi vom mai întâlni pe parcursul acestei cărți.

Față de toți ceilalți am doar cuvinte de mulțumire. Mă laud mereu și oriunde cu ei, sunt mândru de profesioniștii care au ajuns să fie! Sunt fericit că am avut șansa să-i am în echipă, să demonstrăm, în fiecare an, că suntem cei mai buni! Marele meu regret este că mulți tineri, abia veniți în structura Brigăzii atunci când asupra noastră s-au abătut nenorocirile, nu au apucat să lucreze prea mult în echipă. Dar am avut suficient timp să-i simt, să-i observ, să înțeleg că vor fi foarte buni. Și nu m-am înșelat! Cipri, Doru, Sebi, Dani, Marius, Paul, Liviu, Tea, Răzvan, Bobo sunt deja polițiști formați, vor înregistra performanțe cu certitudine în orice structură vor lucra.

În interiorul Brigăzii, „echipa“ s-a format din necesitatea de a descurca ițele unor dosare complexe. Am luat în coordonarea mea directă polițiști de la toate serviciile Brigăzii, băieți și fete, fără vreo selecție specială. Erau tineri, serioși și hotărâți, dispuși să facă sacrificii pentru a obține performanțe. Unii nu aveau niciun fel de experiență, erau recent sosiți din școlile de poliție sau din alte structuri.

Am învățat împreună, muncind cot la cot, uneori până la epuizare. Ne-am prețuit și respectat, ne-am sprijinit și completat reciproc, ajunseserăm să funcționăm ca un mecanism perfect. Ne înțelegeam din priviri, ne cunoșteam până în cele mai profunde amănunte. În timp, am ajuns să formăm echipa ideală. Fiecare era cel mai bun la ceva, într-un angrenaj ce devenea tot mai performant. Fiecare dintre noi

a lucrat sub acoperire, a participat la filaje și la supravegheri operative, la prinderi în flagrant și la intervenții spectaculoase. Am inventat împreună tehnici și metode investigative, am stat spate-n spate și umăr lângă umăr în fața primejdiei.

Ne-am autointitulat, simplu, „echipa“.

Cristi a venit în structură când eram șeful SCCO* Hunedoara. L-am remarcat încă din stagiile de practică, fiind student al Academiei de Poliție. A nimerit în plin proces de investigare a grupării infracționale „Spumă și Bibanu“, fiind cooptat la cerere în toate activitățile informativ-operative. Era extrem de interesat și învăța repede. Primele calități care m-au frapat la el au fost pasiunea, hotărârea și încăpățânarea. Are o foarte bună capacitate de analiză și de sinteză, fiind, în același timp, cumpătat și dinamic. Este la fel de bun pe teren, precum și la birou, actele întocmite de el având mereu acuratețea necesară. Este un camarad adevărat, un prieten loial, așa cum oricine și-ar dori. Toate acestea l-au recomandat ca șef al Serviciului Antidrog din structura BCCO, iar în prezent ocupă funcția de adjunct al șefului Poliției Municipiului Deva.

Și Luci a simțit gustul meseriei de polițist încă de când era student al Academiei de Poliție. Nu a avut timp de acomodare, intrând direct în prima linie, în stradă, între traficanți și proxeneți. A avut numeroase misiuni sub acoperire, finalizate toate cu succes. A cumpărat droguri, a combinat proxeneți, a păcălit falsificatori de bani. Are o fire impulsivă, adesea repezit, defecte provocate de dorința de a înregistra succese pe loc. Aroganța pe care o afișează este considerată de multe ori un defect, probabil așa o fi... În poziția ocupată acum, de șef al SCCO Hunedoara, puterea

* Serviciul de Combatere a Criminalității Organizate.

exemplului personal este principalul său atu, fiind implicat total în activitățile informativ-operative.

Alex a venit de la Judiciar. Lucrase deja operativ câțiva ani buni, având rezultate excelente la fosta structură. L-am convins greu să accepte transferul, el susținând permanent că munca de la Judiciar era cea mai frumoasă activitate polițienească. Rebel încă din copilărie, nonconformist și curajos, cu experiență deja dobândită, s-a simțit în mediul lui de la primele acțiuni sub acoperire. Îmi amintesc că nu se realizase încă transferul la Brigadă, când a fost prima dată autorizat să intervină la o cumpărare de droguri. Acțiunea se terminase cu succes, însă traficantul tot refuza să creadă că Alex era polițist sub acoperire. După ce Alex și-a declinat calitatea, traficantul a părut surprins câteva secunde, apoi a reacționat, relaxat: „Bro’, ce m-ai speriat, chiar am crezut că ești de la Gardă!” Abia ajunși la sediul Poliției s-a lămurit! Alex este un tip masiv și puternic, cu el te simți în siguranță la orice acțiune. Probabil, o să-mi reproșeze că am uitat să menționez că este și „frumos”, dar nici despre Cristi nu am spus asta!

Maurice a intrat în echipă după ce lucrase ani buni la Serviciul de Acțiuni Speciale. Participase anterior la numeroase misiuni alături de noi. Era foarte bine pregătit fizic, cu o rezistență deosebită la efort prelungit, perfect pentru intervenții în forță și prinderi în flagrant. Marius ne-a învățat procedeele speciale de imobilizare și de încătușare, care-i erau familiare. Este un tip serios și modest, cu o doză poate prea accentuată de bun-simț, un coleg de nădejde și un prieten loial. A învățat la foc automat tehnicile și metodele de investigație folosite și a performat repede în activitatea de urmărire penală. Aceste calități l-au recomandat pentru funcția ocupată în prezent, aceea de adjunct al șefului Poliției Municipiului Hunedoara.

Iani a fost, în primul rând, un prieten drag sufletului meu! L-am cunoscut cu mulți ani în urmă, când legislația nu reglementa nici „munca sub acoperire“, nici „cumpărările sau procurările de droguri“. Era cel mai bun polițist operativ pe care îl întâlnisem. Persoană athletică, fost sportiv de performanță, se simțea în largul său în stradă. Era printre cei mai buni combinatori din structura Poliției, la serviciile lui apelând adesea și colegii din alte Brigăzi. A fost un camarad deosebit, săritor, gata oricând să ajute. Îl iubeam toți, prezența lui ne dădea siguranță și ne înveselea în același timp. Calitățile incontestabile l-au propulsat în funcția de șef al Serviciului Operațiuni Speciale din cadrul Brigăzii. A plecat dintre noi prematur, în 2014, în urma unui infarct. Îl voi purta mereu în minte și în suflet, iar odată îl voi reîntâlni! Iani, ai fost special!

Mache este alintat Vulpoiul datorită abilităților sale investigative, șireteniei cu care își abordează țintele. Este un coleg deosebit, un excelent om de echipă. Curajul și hotărârea sunt trăsăturile lui definitorii. Mache reprezintă, cumva, simbolul corectitudinii și al onoarei, nefiind vreodată dispus la compromisuri. Aceste ultime calități au ajuns să-i distrugă cariera! Prin abuzuri greu de imaginat, procurorii DIICOT din Structura Centrală l-au inculpat alături de mine, fiind trimis în judecată, dar achitat ulterior de ÎCCJ. Cinci ani, Mache a fost mutat pe o funcție neoperativă în afara Brigăzii, fiind pus la dispoziția IGPR, doar pentru că a ales să spună adevărul atunci când a fost audiat, în calitate de martor, de un procuror ticălos.

Geo este un polițist „marcă înregistrată“, fiind genul de om pe care, în același timp, îl iubești și îți vine să-l omori. Capacitatea sa informativă este invers proporțională cu pofta de a materializa în scris ceva, orice! Dacă îl ții la birou, nu-l observi! Lasă-l în teren și vei avea surprize frumoase! Dar nu te aștepta la punctualitate zilnică, mereu va întârzia.

Este un excelent profesionist al filajului și al flagrantului, cu rezistență la stres și la efort prelungit. Bun coleg, loial și hotărât în momente de criză. Este un virtuoz al volanului, fost pilot de raliu, polițiștii din mașina condusă de el aflându-se în siguranță indiferent de distanțele parcurse, viteză, condiții meteo sau natura misiunii.

Cami este, pur și simplu, sora noastră. Micuță și delicată, a dat dovadă din studenție de hotărâre și de curaj. Este foarte bine pregătită profesional, actele procedurale întocmite de ea neavând niciun cusur. Este extrem de atentă la detalii, perfecționistă, fiind capabilă să coordoneze cu succes activități din dosare importante, la care lucrează colegi de-ai ei, bărbați. Sufletistă și săritoare, mereu dispusă să ajute, implicându-se în rezolvarea restanțelor altor colegi. Excelentă în activitățile operative, cu o rezistență fantastică la stres și la efort, a fost adesea autorizată ca investigator, deci a participat activ la instrumentarea tuturor dosarelor mari, la filaje, la prinderi în flagrant și la supravegheri operative.

Andrada a venit în structura BCCO ca student practicant al Academiei de Poliție. Am remarcat-o din start pentru bagajul semnificativ de cunoștințe teoretice, fiind extrem de studiosă. Era interesată de activitatea Brigăzii, de la munca informativă și operativă până la analiza informației și interceptări. A învățat foarte repede și tot așa de rapid a ajuns în stradă. A fost autorizată și cumpărător, și investigator în multe cazuri de trafic de droguri. Naturalitatea și aspectul fizic au ajutat-o din plin, traficanții renunțând adesea la măsuri de prevedere speciale doar pentru a intra în grațiile ei. Adesea îi ofereau bonus mici cantități de droguri și o invita cu încredere în locațiile unde se realizau traficul și consumul de stupefiante. Pur și simplu, erau victimele sigure ale frumoasei noastre kolege!

Claudiu este un sportiv în adevăratul sens al cuvântului. Puternic și mereu antrenat, este genul de coleg cu care nu te temi să mergi la luptă. Lasă-l să-și mănânce la timp grătarele, micii, chiftelele și virșlii (toate deodată), asigură-i câteva sandviciuri cu salam, șuncă și costiță și vei avea parte de un polițist aprig, cu o deosebită capacitate de muncă, rezistent la efort fizic prelungit, hotărât și curajos ca nimeni altul. Este un excelent om de echipă și un coleg deosebit, loial structurii și dedicat profesiei. Harnic și disciplinat atât la birou, cât și pe teren, reprezintă colegul pe care orice polițist și-l dorește partener. Este singurul competitor real al lui Geo în privința artei de a conduce vehicule.

Mișu a venit de la Poliția de Frontieră. Avea cunoștințe foarte necesare echipei într-o perioadă în care activitățile noastre vizau, în mare măsură, frontiera de stat. Am aflat de la el lucrurile nescrise despre traficul peste frontiera „verde“, dar și despre punctele de trecere auto și CFR. Tot el ne-a ajutat să realizăm contacte de încredere în punctele de trecere de la frontiera de vest. Mișu este un polițist meticulos și foarte sărguincios, sufletist și hotărât. A participat la toate misiunile echipei, dând dovadă de curaj și stăpânire de sine.

Ștefi a lucrat, înainte să facă parte din echipă, la structura specializată de supravegheri operative. A reprezentat plusul de care aveam nevoie în misiunile prelungite, când realizam singuri filajele. Ne-a învățat trucuri ale supravegherii din mașină și pe jos, ne-a explicat cum să ne ascundem în trafic, cum să preluăm și să pasăm ținta, cum să salvăm o situație în care am putea fi deconspirați. În misiuni este extrem de atent și de vigilent până în cele mai mici detalii. Este supărător de ordonat, folosind scurtele pauze din timpul misiunilor pentru a-și curăța hainele, pentru a lustrui echipamentul ori pentru a spăla mașina. Lasă-i lui Ștefi mașina trei ore, apoi poți să juri că-i nouă!

Georgi și-a început activitatea ca agent de poliție la secretariatul Brigăzii. Eram sufocați de sutele de posturi telefonice interceptate în dosarele la care lucram, iar Georgi s-a oferit să ne ajute. Era cea mai bună din echipă la redarea convorbirilor telefonice. Le făcea rapid și cu mare acuratețe. Următorul pas a fost implicarea în activitățile operative. Din acel moment, a intrat efectiv în echipă, fiind delegată să desfășoare activități alături de noi. A fost un câștig real, a învățat rapid, era implicată total. Georgi participa la acțiuni, la percheziții, la prinderi în flagrant și audia persoane. Secretara a devenit polițistul operativ de neînlocuit!

Mărgică era și el fost polițist de Judiciar, astfel că s-a integrat ușor în structură. Experiența anterioară l-a ajutat să se descurce excelent în noua activitate. A stăpânit foarte bine segmentul de trafic de migranți, de trafic de persoane și de proxenetism. Avea informații excelente și desfășura cu ușurință activități sub acoperire. Athletic și permanent antrenat fizic, curajos și hotărât, reprezenta o garanție pentru orice acțiune de forță.

Doru este cel despre care am spus mereu că, dacă ar trebui să reconstruiesc Brigada, în jurul său aș face acest lucru, pe el l-aș lua ca reper. Este decanul de vârstă al echipei, un conglomerat frumos de profesionalism, bun-simț, onoare, modestie și curaj. Poate să fie, în același timp, blând și dur, calm și furios, atent și distrat. Doru este meticolos dincolo de orice limite, mereu în căutarea perfecțiunii. Este stăpânul tehnicilor IT, audio-video și foto, specialistul de necontestat al perchezițiilor sistemelor informatice. Doru are resurse inepuizabile fizice și psihice. Prin preocupările sale din afara profesiei, este mereu în slujba oamenilor simpli și a celor aflați în nevoie la un moment dat, fiind alpinist, salvamontist și scafandru. Doru este, pur și simplu, Doru!

2. Echipa, despre Comisar

În anul 2003, mi-am început cariera la IPJ Hunedoara, Detașamentul Poliției pentru Intervenție Rapidă, actualul SAS, ca ofițer, comandant de grupă. Din această postură l-am cunoscut pe Traian Berbeceanu.*

Îmi amintesc cu acuratețe primul contact cu el, când ne-am intersectat în curtea instituției. Ca proaspăt ofițer, m-am adresat lui Traian cu atât de obișnuitul: „Să trăiți!” S-a uitat peste umăr și mi-a răspuns: „Du-te-n...!” crezând că încercam să fiu ironic. Mai târziu, după ce l-am cunoscut, am înțeles că, pur și simplu, ura formalismul de acest gen.

În primii doi ani, am activat la intervenție rapidă, perioadă în care, alături de Brigada condusă de Traian Berbeceanu, am participat la toate acțiunile efectuate în cele trei județe, prima operațiune importantă fiind „Spumă și Bibanu”.

În anul 2005, alături de alți colegi de la SAS, eram cercetat de Parchetul Curții, sub motiv că unii reclamaseră folosirea excesivă a forței într-o intervenție. În timp ce așteptam pe holurile Parchetului, a apărut Traian. Ne-am amuzat împreună de ridicolul acelei reclamații, iar la plecare ne-a spus: „Dacă vreți să veniți la Brigadă, sunt locuri libere!”

A doua zi eram la el în birou!

Ulterior, m-am transferat la SCCO Hunedoara, serviciu aflat în structura Brigăzii, moment în care a început desăvârșirea mea ca polițist. Și nu doar pentru că mă transferasem la o structură de elită a Poliției, ci pentru că am intrat în echipa lui Traian Berbeceanu, lucru care avea să îmi marcheze definitiv cariera și personalitatea.

Atunci am început să-l cunosc cu adevărat pe polițistul și pe omul Traian Berbeceanu, să-mi dau seama ce șansă extraordinară

* Inspectorat de Poliție Județean.

aveam, aceea de a lucra alături de el, fiind, de departe, cel mai bun polițist cu care am lucrat în toată cariera mea.

Pe lângă calitățile profesionale excepționale, era și un lider înnăscut, genul care conducea prin exemplul personal, cu viziune, capabil să creeze o echipă de elită, formată din polițiști care, până să ajungă în Brigadă, nu au fost considerați extraordinari sau de mare perspectivă (apreciați fiind în baza unor standarde învechite, bazate pe indicatori irelevanți, folosiți de toate structurile poliției în evaluări).

Marele merit al lui Traian era că reușea mereu să-și motiveze echipa în mod exemplar, să ne responsabilizeze pe fiecare, fără a ne induce vreun motiv de stres suplimentar, exceptând emoțiile firești din timpul acțiunilor, generate de pericolozitatea fiecărei misiuni în parte.

Indiferent de vechimea și de experiența pe care o aveai în Brigadă, în echipă, părerile îți erau ascultate! Eram „auto-didacți“, împreună găseam mereu soluții pentru orice situație inedită cu care adesea, la nivel național, nu se confruntaseră nici colegi din alte structuri de poliție.

Sub comanda lui Traian nu exista situație fără ieșire; practic, nu îmi amintesc vreo acțiune care să nu fi reușit, vreun dosar care să nu se fi finalizat cu condamnări grele. Și lucram în dosare mari, „frumoase“, complexe, care vizau infractori periculoși și abili, în care de multe ori eram nevoiți să inventăm tehnici investigative. Fiecare membru al echipei lui Traian a avut ocazia să trăiască emoțiile muncii sub acoperire și să simtă gustul plăcut al reușitei. Și totul se făcea cu respectarea strictă a legii!

Traian și-a câștigat respectul nostru prin felul său de a fi și prin stilul atipic cu care conducea echipa. Personal, după fiecare acțiune, aveam mustrări de conștiință, pentru că, oricât de mult mă străduiam, la sfârșit constatam că Traian a lucrat mai mult. Era cel care venea primul și pleca ultimul, fiind implicat în toate activitățile din fiecare dosar: își punea căștile și